

הפרשה כסדרה, אבל הקורא אותה למפרע, לא יצא ידי חובה. אכן נחלקו חכמים מנין הדבר למד.

לדעת חכמים – דין זה למד מהכתוב "וְהָיָה הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה", המלמד שיהיו כמו שהם, כלומר כסדר שהם כתובים, ולא ישנה הסדר.

ולדעת רבי – דין זה למד מריבוי ה"א, בכתוב "וְהָיָה הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה", המלמד, שיהיו הדברים כמו שהם, כלומר כסדר שהם כתובים, ולא ישנה הסדר. [ורבן דברים הדברים לא משמע להו].

באיזה לשון יוצאים ידי חובה בקריאת כל התורה

מבואר בסוגיה, שיש להסתפק, האם כל התורה כולה, בכל לשון נאמרה, או רק בלשון הקודש.

- **מתוך פירוש רש"י מבואר, שהכוונה לקריאת כל פרשיות התורה, כמו שאנו קוראים בכל שבוע, האם ניתן לקרות בכל לשון, או שיש לקרות דווקא בלשון הקודש.**

- **אולם התוס' כתבו, שקריאה זו שאנו קוראים בכל שבוע, היא מתקנת עזרא, ולא בה נסתפקו, אלא בקריאת הפרשיות שחייבים לקרותם מהתורה, כמו פרשת זכור או מצות חליצה, ופרשת עגלה ערופה, וידוי מעשר, ובכורים, וכל אלו השנויים פרק אלו נאמרין.**

ואמרו כאן בסוגיה, שאף שלדעת רבי הוצרך הכתוב ללמד שקריאת שמע בלשון הקודש, אין להוכיח מזה שלדעתו שאר התורה בכל לשון נאמרה, ולכן נאמר בפירוש שקריאת שמע דינה שונה. כי יתכן שאף ששאר התורה בלשון הקודש נאמרה, נאמר בפירוש שגם קריאת שמע בלשון הקודש, משום שהיה מקום ללמוד מהכתוב "שְׁמַע", שהיא נאמרת בכל לשון.

וכמו כן, אף שלדעת חכמים הוצרך הכתוב ללמד שקריאת שמע בכל לשון, אין להוכיח מזה שלדעתם שאר התורה בלשון הקודש נאמרה, ולכן נאמר בפירוש שקריאת שמע דינה שונה. כי יתכן שאף ששאר התורה בכל לשון נאמרה, נאמר בפירוש שגם קריאת שמע בכל לשון, משום שהיה מקום ללמוד מהכתוב "וְהָיָה", שהיא נאמרת בלשון הקודש.

טעם סדר ברכות תפילת העמידה

אמר רבי יוחנן, ויש אומרים שכך שנינו בברייתא, **מאה ועשרים זקנים, ובהם כמה**